

Dosar nr.3ra-370/22

2-20047960-01-3ra-11042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, Vl. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Grătiești, persoană terță Maria Cucu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 28 aprilie 2020, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a formulat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului com. Grătiești, persoană terță Maria Cucu solicitând anularea deciziei nr.1/24 din 07 februarie 2020 „Cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în conformitate cu art. 64 din Legea privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor Teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.845 din 18 decembrie 2009, a efectuat controlul de legalitate deciziei Consiliului com. Grătiești nr.1/24 din 07 februarie 2020 cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, și a constatat că, aceasta a fost adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

În susținerea acțiunii mai indică că, prin pct.1 din decizia vizată se permite Mariei Cucu, perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în privința terenului cu nr. cadastral XXXXX cu S=0,1436 ha, situat în mun. XXX, com. XXX, s. XXX, str. XXX, ocupat de casa individuală de locuit cu nr. cadastral XXXXX.XX.

Ca urmare a exercitării controlului asupra actelor indicate, au fost constatate abateri de la prevederile art.11 Cod funciar, care prevede expres că, autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația; atribuie familiilor nou-formate sectoare de teren din rezerva intravilanului până la epuizarea acestora pentru construcția caselor de locuit, anexelor gospodărești și grădini: în orașe - de la 0,04 până la 0,07 h, în localități rurale - până la 0,12 h. Dimensiunile concrete ale sectoarelor de teren se stabilesc de către autoritățile administrației publice locale; trec (în limita normelor de urbanism, iar dacă aceasta nu este posibil, reieșind din suprafața reală a terenului ce deservește construcțiile) terenurile aferente caselor de locuit cu mai multe apartamente privatizate, care nu constituie blocuri, în proprietatea comună în diviziune a proprietarilor apartamentelor, proporțional suprafeței privatizate de fiecare.

Conform datelor din Registrul bunurilor imobile nr. XXXXX, titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX, i-a fost eliberat Evgheniei Frunza, la 20 decembrie 2001.

Conform certificatului de moștenitor legal, averea succesorală a Evgheniei Frunza, constă din bunul imobil: casă de locuit individuală, în suprafață de 79,6 mp, cu număr cadastral XXXXX.XX, situate în mun. XXX, com. XXX, s. XXX, str. XXX (dreptul de proprietate asupra terenului, în suprafața de 0,1436 ha, cu nr. cadastral XXXXX, nu a fost solicitat).

Totodată, indică reclamantul că, în conformitate cu prevederile art.14 din Codul funciar, terenurile dobândite în proprietate privată se transmit prin moștenire în modul stabilit de legislația în vigoare. Iar înstrăinarea prin acte juridice între vii se admite în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

În această ordine de idei, menționează reclamantul că, în speța dată se aplică art. 4 din Legea nr.1308-XIII din 25 iulie 1997, privind prețul normativ și modul de vânzare- cumpărare a pământului. Or, Legea nr.100 din 22 decembrie 2017, cu privire la actele normative, statuează că, actele normative ale autorităților administrației publice locale se emit pentru realizarea atribuțiilor funcționale și în limitele competențelor stabilite de Constituție, de Carta Europeană a Autonomiei Locale și de alte acte normative, fiind aplicate doar în raza teritoriului administrat de către acestea.

Prin încheierea din 12 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu privire la suspendarea executării deciziei Consiliului comunei Grătiești nr.1/24 din 07 februarie 2020 cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d.17-19).

Prin hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Grătiești, persoană terță Maria Cucu cu privire la anularea deciziei nr.1/24 din 07 februarie 2020 cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d.111, 116-126).

La 02 martie 2021, în interiorul termenului prevăzut de art.232 Cod administrativ, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus apel nemotivat, iar la 03 iunie 2021, apel motivat împotriva hotărârii din 11 februarie

2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie admisă integral (f.d.133-134, 140-144).

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 11 februarie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (f.d.190, 191-203).

Instanța de apel a apreciat că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt.

Referitor la fondul cauzei, completul judiciar al instanței de apel a reținut ca fiind relevante speței prevederile art.10, 11, 14, 20 din Codul funciar, precum și prevederile art.14 alin.(1) și (2) lit.b) și c), art.19 alin.(4), 77 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin prisma cărora instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, nefiind stabilite careva motive privind anularea deciziei Consiliul comunei Grătiești nr.1/24 din 07 februarie 2020 „Cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren”, ce ar cădea sub incidența art.224 alin.(1) Cod administrativ, fiind emisă cu respectarea legislației în vigoare, competenței și procedurii.

În consolidarea concluziei enunțate, instanța de apel a notat că, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, nu a luat în considerare că, decizia Consiliului comunei Grătiești nr.1/24 din 07 februarie 2020 „Cu privire la perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren”, a fost adoptată în rezultatul unor litigii extrajudiciare și judiciare ce au avut ca obiect: partajul averii comune ce aparțineau părinților persoanei terțe Maria Cucu; eliberarea și anularea ulterioară a titlurilor de proprietate; înregistrarea succesivă masivă a dreptului de proprietate și admiterea unor lacune în aspectele disputate.

Completul judiciar al instanței de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că, în speța dată se aplică art.4 din Legea nr.1308-XIII din 25 iulie 1997, privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, menționând în acest sens că, instanța de fond just a reținut că, actele nominalizate mai sus ce au stat la baza emiterii deciziei Consiliului com. Grătiești nr.1/24 din 07 februarie 2020, au stabilit existența dreptului de proprietate a mamei persoanei terțe Maria Cucu (Evghenia Frunze), asupra terenului cu suprafața de 0,1436 ha, din s. XXX, str. XXX, care din varii motive, nu a fost supus înregistrării, drept care a revenit în patrimoniul succesorului, în persoana Mariei Cucu, iar ultima ca proprietară a casei de locuit individuale dispunea și de dreptul înregistrării terenului în litigiu, implementând per se voința degajată din actele emise anterior de autoritățile publice.

În acest context, instanța ierarhic inferioară a reiterat dispoziția art.37¹ din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25 februarie 1998, care prescrie că, dreptul de proprietate este valabil fără înregistrarea în registrul bunurilor imobile dacă provine din succesiune, accesiune sau vânzare/transmitere silită ori este dobândit prin efectul unui act normativ, prin expropriere sau în temeiul hotărârii judecătorești ori actului executorului judecătoresc. Excepția dată se aplică și dreptului de proprietate confirmat de titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la atribuirea gratuită a terenurilor. Pentru

opozabilitatea față de terți, dreptul de proprietate dobândit prin modalitățile indicate în alin.(1) urmează a fi înregistrat în registrul bunurilor imobile. Dacă dreptul de proprietate asupra bunului imobil a fost cedat succesiv prin modalitățile indicate în alin.(1), iar înscrieri în registrul bunurilor imobile nu s-au făcut, cea din urmă persoană în drept poate cere înscrierea dobândirilor succesive o dată cu înregistrarea dreptului său, prezentând documentele originale ce dovedesc întregul șir al actelor juridice efectuate.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind declarativ argumentul apelantului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, precum că, prin prisma aplicării legislației supra nominalizate (Legea nr.1308-XIII din 25 iulie 1997), Consiliul local nu are competența de a adopta acte administrative individuale/decizii, în cazul în care se pretinde la dobândirea dreptului de proprietate de către moștenitori, întrucât, interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentul dat se combate prin cele relatate mai sus.

În consecutivitatea circumstanțelor constatate, instanța ierarhic inferioară a concluzionat asupra temeiniciei soluției fondului de respingere ca neîntemeiate a acțiunii depuse de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, punctând în acest sens că, argumentele expuse în acțiunea depusă au un caracter neîntemeiat, fiind combătute prin înscrierile cauzei și normele legale aplicabile speței.

La 23 decembrie 2021, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs nemotivat, iar la 13 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Grătiești, persoană terță Maria Cucu să fie admisă integral (f.d.206-207, 220-223).

În susținerea cererii de recurs Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a indicat că, consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, invocând că, instanța de judecată nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Mai indică recurentul că, Evgheniei Frunze i-a fost atribuit terenul în baza deciziei Consiliul comunei Grătiești din 13 februarie 1992. În această ordine de idei, consideră că, conform prevederilor sus menționate, autoritatea publică locală, este în drept să elibereze titlu de proprietate numai Evgheniei Frunze, Maria Cucu fiind moștenitoarea ultimei.

Totodată, mai consideră că, consiliul local nu are competențe de a adopta acte administrative individuale/decizii în cazul în care se pretinde la dobândirea dreptului de proprietate de către moștenitori.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei

instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 decembrie 2021, în ședință publică (f.d.190, 191-203).

Materialele cauzei atestă că, la 03 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat părților, inclusiv și Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, copia dispozitivului deciziei din 01 decembrie 2021 a instanței de apel (f.d.204).

La 23 decembrie 2021, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Grătiești, persoană terță Maria Cucu să fie admisă integral (f.d.206-207).

La 11 martie 2022, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8006392275AS, anexat la materialele cauzei (f.d.216).

La 13 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs motivat împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.220-223).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, prin Hotărârea Parlamentului nr.41/2022 din 24 februarie 2022, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul țării, pe o perioadă de 60 de zile, începând cu 24 februarie 2022.

Totodată, prin dispoziția nr.5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-a dispus suspendarea de drept a examinării de către instanțele de judecată a cauzelor civile, acțiunilor în contenciosul administrativ, procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor de împăcare, în conformitate cu prevederile capitolului VI din cartea a treia a Codului administrativ, proceselor penale, cauzelor contravenționale și procedurilor de executare silită.

Instanța de recurs reține că, potrivit pct.5 din Dispoziția nr.5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prin derogare de la Capitolul VI al Legii Nr.212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, pe perioada stării de urgență s-au stabilit următoarele măsuri specifice în domeniul justiției: 5.2 Acțiunile în contenciosul administrativ, 5.2.2 Termenele de exercitare a căilor de atac în procedurile de contencios administrativ care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele care se suspendă de drept, în care au fost exercitate căi de atac până la data emiterii prezentei dispoziții, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

Ulterior, prin Dispoziția nr.13 din 31 martie 2022 a Comisei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției și s-a abrogat punctul 5 din dispoziția nr.5 din 02 martie 2022, cu

modificările ulterioare, a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, începând cu 04 aprilie 2022.

Iar potrivit pct.2.1 al Dispoziției nominalizate, termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile, penale și de contencios administrativ care au fost întrerupte potrivit prevederilor punctului 5 din Dispoziția nr.5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, se substituie cu termene noi, de aceeași durată, care încep a curge de la data prevăzută la pct.2.

Astfel, deși termenul de declarare a recursului urma să curgă din 12 martie 2022, ziua imediat următoare datei recepționării deciziei contestate și urma să expire la 11 aprilie 2021, zi de luni, instanța de recurs relevă că, termenul de exercitare a căilor de atac a fost întrerupt în perioada 02 martie 2022 – 03 aprilie 2022.

Având în vedere circumstanțele sus-menționate, ultima zi de depunere a recursului motivat pentru recurentul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost data de 03 mai 2022, inclusiv, zi de marți, ținând cont atât de data notificării deciziei motivate a instanței de apel, cât și perioada de întrerupere a termenelor de contestare.

Astfel, instanța de recurs constată că, cererea de recurs a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 12 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și persoanei terțe copia recursului nemotivat, iar la 29 aprilie 2022, copia recursului motivat depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei instanței de apel, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.219, 227).

La 25 mai 2022, Consiliul com. Grățiești a depus referință la recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond (f.d.233-236).

În susținerea referinței a indicat că, consideră cererea de recurs neîntemeiată, notând în acest sens că, nu se invocă o încălcare esențială sau aplicare eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, recurentul invocând aceleași circumstanțe de fapt examinate odată cu fondul cauzei.

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron